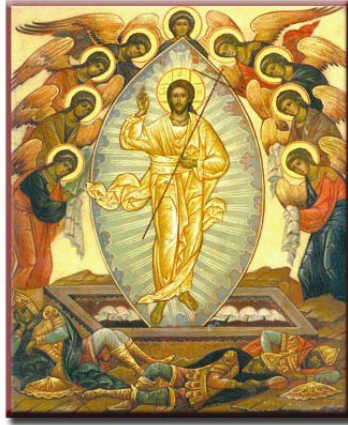

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

ПАСХА — ВОСКРЕСІННЯ ГОСПОДА НАШОГО — 2008 р.Б.

*Всечесному духовенству всіх санів та побожним мирянам Української
Православної Церкви поза межами України і в Україні. Нехай Мир Воскреслого
Господа перебуває з усіма вами!*

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

За минулі місяці всі ми пройшли двома духовними прощами: Перша привела нас до стайні-печери, з якої випромінювала Любов Божа через Новонароджене Дитятко — Христа, Любов, яка і далі наповнює нас і керує нами у нашому житті. Друга проща привела нас до іншої печери — цим разом до спорожнілого гробу, з якого випромінює Світло Воскреслого Христа. Слова “Вам народилось Дитя...” перенесли нас до духовного Вифлеєму. “Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав...” Відкриває нам ворота Небесного Царства.

В останній розмові, записаній у Євангелії від Луки, Господь говорить своїм ученикам про Його Розп’яття та Воскресіння. Він відкриває їм глибоке розуміння цих подій, каже їм, що внаслідок Його Розп’яття і Воскресіння, вони отримають з висоти особливу силу. Вони будуть уповноважені іти у світ і змінити його. Вони будуть уповноважені бути Його свідками в Юдеї та Самарії та в усіх кінцях світу. У Євангелії від Івана, як ми чули під час Страстей у четвер увечорі, Господь обіцяє нам, що туди, куди Він іде тепер, і ми зможемо колись послідувати та що ми будемо одно з Богом і одно одні з одними. “Бо живу Я, і жить будете ви. Того дня пізнаєте ви, що в Своїм Я Отці, а ви в Мені і Я в вас” (Ів.14:19-20).

Воскресіння — Пасха — Сина Божого уможливила нам об’єднатися з Богом — Господь наш Ісус Христос на протязі всього часу Свого земного служіння пояснював нам це і був прикладом цього. ПАСХА уможлиблює нам знати, що Бог любить нас і, що у відповідь на Його Любов, ми зодягнені в силу. Таку саму силу, яка тримала Його під час Розп’яття і Воскресіння, тепер можемо мати і ми. Але, на жаль, більшість з нас уже втягнені у гоніння за владою. Ми хочемо

мати економічну владу; владу бути власниками речей; мати силу успіху, так, як успіх міряється нашими людськими поняттями; спроможність виглядати добре в очах інших; могли задовольняти усі наші бажання- без огляду на те, чи їх моральні наслідки будуть позитивні чи негативні; спроможність сказати: “ Я осягнув свою ціль!” Погоня за такою силою стала на перше місце у нашому суспільстві, та і в майже всіх суспільствах світу. Одначе, в глибині душі, ми знаємо, що в цьому щось не так, що ми самі себе обдурюємо.

Бог закликає нас до життя. Він пропонує нам силу жити, як довершені люди. Але Він не може до нас добратись, і ми не можемо об'єднатися з Ним, якщо ми загачуємо шлях до милості неморальними бажаннями і неправдивими божествами. Все, що ми осягаємо, все, що ми маємо і все, що ми бажаємо набути - все це мертво, безцінне і безвартісне, якщо ми не готові піддати його під Боже Управління. Розходиться про пріоритет: “Найперше шукай Царства Божого”, Бога, Який кличе нас увійти у Світло Воскресіння. Господь пропонує нам силу розділити це Світло, бути Його свідками і тут, дома, і на всіх кінцях світу. Нехай нам ніколи не скажуть того, що Господь сказав самозосередженим фарисеям:”...Добре пророкував був про вас, лицемірів, Ісая, як написано:”Оці люди устами шанують мене, серце ж їхнє далеко від Мене. Та однак, надаремне шанують мене...” (Мк.7:6-7).

Цього Великодня 2008 року існує справжня потреба , щоб ми повернулися до нашого українського православного християнського коріння, до життя, яке ми оспівуємо в молитвах, яке ми перевірили у світлі євангельського життя і євангелізували себе самих перед тим, ніж сподіватися євангелізувати інших. Бути православним українцем — це значить бути послухним Христові, бути здисциплінованим і відповідальним членом громади, а не членом світської релігії, що слухається лише своїх власних забаганок. Бути православним українцем — значить ставити Христа на перше місце у нашому житті і в наших вчинках, жити повністю охрещеним життям, так, як це робили наші пращури по Вірі. Якщо ми не живемо тим, за що ми молимося, то ми не прославляємо Бога, ані себе самих, ні нашу спадщину, надзвичайну спадщину, яка зберегла Святе Православ'я від загибелі у найкритичніших хвилинах історії.

Нехай же Воскреслий Христос , Який подає нам мир, відкриє словами Євангелія наші серця і серця наших братів і сестер в Україні, які розділяють з нами “один Хліб і одну Чашу”, знаходячи єдність у причасті Святого Духа. Нехай наш Воскреслий Господь буде прославлений нашими словами і ділами.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

У постійній Любові Воскреслого Господа,

- + Константин, Митрополит** Української Православної Церкви в США і Діяспорі,
- + Іван, Митрополит** Української Православної Церкви Канади,
- + Антоній, Архієпископ** Української Православної Церкви в США,
- + Іоан, Архієпископ** Української Православної Церкви в Діяспорі, Єпархія на Австралію й Новозеландію,
- +Юрій, Архієпископ** Української Православної Церкви Канади,
- +Єремія, Єпископ** Єпархії Української Православної Церкви на Південну Америку (УПЦ в США)
- + Андрій, Єпископ** Української Православної Церкви в Діяспорі, Єпархія Західної Європи.